

[Hjermind.]

skulde kunne faa en Sag frem f. Eks. mod Frits Clausen. Jeg gentager min Opfordring, og jeg vil blive ved med over for den højtærede Minister at opfordre til at faa disse store Sager bragt til Afslutning. Jeg kan slet ikke se, at det er noget Argument, at der kunde komme noget frem senere, for hvis en er blevet idømt en Straf af et vist længere Aaremaal, og der skulde komme noget yderligere frem, maa man, ligesom man gør med andre Forbrydere, tage Forholdet op igen. Jeg tillægger det i hvert Fald saa stor Betydning med Hensyn til at skabe Ro om dette Spørgsmaal her i Landet, at jeg mener, noget ekstraordinært maa gøres.

Jeg takker for Oplysningen om Undersøgelsen vedrørende 6. Maj-Foreningen. Man er jo ikke imponeret over Tempoet i denne Undersøgelse, men man tør jo forvente, at det nu ikke kan vare saa længe, inden man hører noget om denne Sag.

Jeg takker den højtærede Minister for hans Udtalelse om den Sag, jeg nævnte i Gaar, vedrørende en tiltalt, der havde udtalt, at han fra Rigsadvokaten havde faaet Tilbud om at deponere sin Bestalling. Jeg synes, det var rigtigt — og jeg forstod, at Ministeren var enig med mig heri —, at der blev givet den højtærede Justitsminister Anledning til at komme med en Oplysning i denne Sag. Vi har nu faaet oplyst, at der aldrig har foreligget en saadan Situation, og jeg synes, at naar der kunde gives en saa kategorisk og fast Redegørelse, var det rimeligt, at det skete paa denne Maade.

Jeg vil slutte mig til Opfordringen til den højtærede Minister om at faa Oplysninger om Forholdene i Sønderjylland, for saa vidt angaar den eller de Varulvebander, der har været omtalt i Aviserne. Hvis saadanne Oplysninger ikke kan gives her i Salen, vil jeg henstille, at Ministeren giver dem over for Straffelovsudvalget.

Om det Spørgsmaal, som særlig har optaget Diskussionen i Dag, Fremgangsmaaden i Sønderjylland, har jeg i og for sig ikke andre Bemærkninger at gøre end dem, jeg gjorde i Gaar, men jeg vil dog gerne præcisere, at baade mine Bemærkninger i Gaar og min Henvendelse til Ministeren har som Udgangspunkt det Synspunkt, at Justitsministeren har haft Mulighed for at søge disse Sager fremmet paa en anden

Maade, og jeg synes, at Resolutionen af 10. December 1945 om at stille disse Sager i Bero, indtil Revisionen af Førræderilovgivningen var endt, gav for lang en Udsættelse i dette vigtige Forhold. Der er i disse Sager, som det er blevet nævnt, afsagt adskillige Domme paa under 1 Aar, og der vilde efter den gældende Lov og efter den Tilføjelse, der kom i December 1945, have været Mulighed for, ikke at man kunde have løsladt gruppevis og i stort Antal, men for, at man i adskillige Tilfælde havde kunnet faa disse Sager fremmet og faa dette Spørgsmaal løst paa en anden Maade, end det er sket.

Robert Mikkelsen: Det af det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp stillede Ændringsforslag kan jeg lige saa lidt anbefale som de andre Ændringsforslag til den gældende Lov. Vi er vel alle enige om, at Dødsstraf ikke normalt hører hjemme i dansk Straffelovgivning, men i disse Sager er det nu en Gang nødvendigt, og mere har jeg ikke at sige om det Spørgsmaal.

Jeg fremhævede i Gaar Vigtigheden af, at det retslige Opgør fremmes saa meget som muligt og med saa faa Forstyrrelser som muligt. Jeg kom ogsaa ind paa Resocialiseringsproblemet i min Omtale af Strafafsningsreglerne, som vel i den Henseende er noget af det allervigtigste, langt vigtigere end de Prøveløsladelser, som nu skal til at finde Sted under en ganske illusorisk Kontrol. Jeg vil tro, at alle Kriminalister vil være enige med mig heri, men jeg understreger, at Resocialiseringsproblemet ikke blot viser sig for dem, der dømmes efter Straffelovstillægget, men for alle straffede, og at derfor nødvendige Reforme paa dette Omraade maa gennemføres generelt og ikke blot som Lempelser for Landsförrædere.

Den højtærede Minister spurgte mig, hvad jeg havde sigtet til, da jeg talte om de idelige, vidtgaaende Revisionsforslag. Den højtærede Minister nævnte selv sit Forslag fra November eller December i Fjor, som i sin oprindelige Form tilsigtede Løsladelse af ca. 2 000 Mennesker, og det her foreliggende Lovforslag, som i den Skikkelse, hvori det blev forelagt, vilde have omfattet Løsladelse af ca. 7 000 Mennesker. Jeg kunde yderligere nævne de 2—3 Sæt nye Ændringsforslag, vi har haft til Drøftelse